

Przyjaciel Prawdy — pismo nieperyo-

dyczne, wczem do wielu pism emigracyjnych jest podobne. — niepodległe, wczem
i wielu publikacyami najmniejszego niema podobieństwa — bez oznaczonej
ceny prenumeraty, wczem się od nich zupełnie i zupełnie różni — 2 a fundatorów
i korespondentów swych uważa wszystkich przyjaciół Prawdy a szczególnie
tych dla których ona nie jest gorłą potrawą. —

Adres (franco) M^o: Baba-Verdyk'a Versailles post-restante. —

Manifest Rejterady

Jak mówiłem tak się stało,

Rejterada poszła z chwałą. —

Terazci mają bije w bęben do rejterady — pierwszy znak, jak z porządku
wypada, dał Tamburmajor. — stałych opinii Senator prawi (- ostateczanie
sprawy fundatorów 3° Maja.) „omylaczenie błędów pisarcei brosury o
„Dynastyi, gdzie to są pomysły których samo tentowanie, gdyby nawet bez nadzici
osiągnięcia, jest wzrostem i słachetnem„ (Str. 15) zapewnia, że na nim
(na Senatorze) nie ciąży najmniejsza za redakcyę, 3° Maja odpowiedzialność
(Str. 16) czyżże propaganda opinii dynastycznej jest ciężej dla X.C. boleśnia,
i mając przeciwko sobie, w każdym towarzystwie 2/10°, jest już dzisiaj koroną
męczeńską„ (Str. 19) oswiadcza na ostatek, że czy X.C. swego obowiązku
dopełni, nie do niego (nie do senatora) należy przewidzieć bo on nie szuka
ciawicka ale porządku„ (Str. 20) finis carminis! Senator, co się, zdadza
swego pana i ramię otwiera sobie furcie, ieby mógł szukać innej porządku. —

Teraz samo czyi redakcyę, tylko nawiniej „jeśli komu powiada, myśl dynastyi
nie rozumiał, niech zawieść do dalszego namysłu, a niech już tylko kręci
posłuszeństwem i grożem narodową władzę — dynastyę potrzebna będzie Przodras
nie już potrzebny„ (Str. 32) wszystko gdyby kiedy holwisch związkowem dynastyi

opanomato ich serce, zwołanicy 3^{go} Maja przestali by popierać swoje zasady, z równą
 szczerością, sumiennością i odwagą — (Str. 51) nikt jeszcze nie stworzył adwoda
 wciśca. A więc tereci mają w kompletnej rozsypani — Obok tego zapewnią
 i panowie, że ich myślenie szerzy się... ze nowych zwoleńników zyskuje, (Str. 39) czy
 to jest konsekwencja? — a co nowi senatorowie 910? czy wypadła ich kiedyś wojtko pom-
 naia? czy to raczej nie forma? czy to raczej nie obrot strategiczny do pokrzywania rejterady? Kto
 niekiedy, zawsze u siebie, nieprzysięgał mniemaniem, że jest młody — Tak przynaj-
 mniej zapewnią już teraz Cera, kniaź Swiatopółk, główny 3^{go} Maja kolega, opiekun
 i poplecznik. — I pomimo tego, chcecie jeszcze, moi panowie, ciągnąć dalej wasze biedne
 jakby miały wstach, waszych wagę. nawet słowa prawdy? Chcecie jeszcze przewodzić?
 Ktoż waszko biera, wabra co pokpił sprawę i niech z placu bitwy? Sponiewialicie
 w ocrach, narodu, rękę rąstą waszego pana, mówiąc, że nie, chcecie go ustawić
 mówiąc, że nie, głupi? Wybyście chcieli dać dowód prawdziwie, chrześcijańskiej rozryg-
 nacy i pokory, rąkilibyście panu swemu to, co rąkliby czyni, choć a ptołkowi, za ptołk,
 rąkilibyście domu, który nie może, ani nie lobkatora — naprzód wymiata, i nie może co rą-
 wałoby przystęp do jego domu — czy nieprawda? —

z piasku bicia, mienkreisz — fałszem fałszu niedowiedzisz.

w Kollegium francuskiego, profesor polski, ażeby podopiecznym messyanizm stawiański,
 rąkował podrobiony wierz Trembeckiego — ale przysięgał, który polce
powróci jej królów 8^{go} — Interes prawdy wymaga ścisłego przywołania słów autora —
 nie ma nakreślenia onych, według fantazy lub dla poparcia osobistego widzi mi się,
 prawdziwe i dostowne brzmienie tych wierszy jest następujące = Niech, stem ra, dobre odda
ale przysięgał, który mu sbaniające przypomni Soluki — te wyrasy po sta
ktadzie, wista Thara-Mustafy, za blaskie po niecioną pod Wiedniem, rąkują
cego przekleństwo na Jana III^{go}, w którym, rąkują, ażeby Austriak, za przysię
gę, oddane, rąkują, wywdręczył, stem ra, dobre odda, niech, kto iemu, ale całemu
jego plemieniu — Taki by to Trembeckiemu prorokować po dwóch rozbiorach
 Polski, teraz, każdemu łatwiej jeszcze widzieć, iż nie ma tam, mowy o powrocie
królów polce, a tem mniej o przysięgu XIX wieku, niepotrzebnych proroków.

Po tym swym w Wiedniu Napoleon spełnił tę przepowiednię polwisku
 na chybi trofi rzuconą i dziś, z niej równie jak z innych przez profesora przystosowanych
 nie się więcej wyzyskać nie da — są one tylko jako kwiaty przykośnięte aby cieplej było —